

КНИЖКА ТРЕТА

1928—1929

ГОДИНА XXIV

ЗИМНА ПРИКАЗКА

Снѣгъ падна, затрупа тихо
Баби Дорината кжца,
Сиромашкото коминче
Пакъ димецъ почна да пуца.

Дѣдо съ пушката отиде
Още рано предъ зори,
За лисици и за зайци
Да се скита по гори.

Баба вжтре пакъ зачеса
Бѣла вълна на даракъ
И край огъня замърка
Марко — старий котаракъ.

Баба въ мисли се увлече,
За какво се не сѣти,
Па въздъхна и си рече:
— Пуста младостъ, де си ти!

Елинъ Пелинъ

